

گزارشی از برگزاری کنفرانس هشتم کومه له

کنفرانس هشتم کومه له در روزهای ۲۶ تا ۲۹ تیرماه برابر با ۱۷ تا ۲۰ ژوئیه با باموفقیت برگزار گردید. این کنفرانس برای بحث و بررسی وضعیت سیاسی ایران و کردستان در دوره حساس کنونی و تصمیم‌گیری در مورد سیاست‌ها و اولویت‌های کومه له در این دوره از طرف کمیته مرکزی کومه له فراخوانده شده بود و در همین راستا پس از بحث‌های سازنده پیرامون اوضاع سیاسی ایران و منطقه و تاثیر آن بر اولویت‌های فعالیت کومه له، قطعنامه‌هایی را در باره اتحاد برای دموکراسی در ایران و تلاش برای ایجاد يك جبهه فراگیر در کردستان مورد بحث و گفتگو قرار داده و به تصویب رساند. کنفرانس ابتدا با سرود انترناسیونال، سرود اتحاد و یکپارچگی کارگران جهان، و يك دقیقه سکوت برای گرامی‌داشت یاد جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم گشایش یافت و با تصویب آئین‌نامه و انتخاب هیئت رئیسه کار خود را آغاز کرد. کنفرانس هشتم کومه له براساس دستور جلسه مصوب خود، مذاکرات خود را با بحث در مورد اوضاع سیاسی ایران آغاز کرد. در سخنرانی معرفی بحث رفیق سیامک مدرسی عضو دفتر سیاسی کومه له با اشاره به تاریخچه کوتاهی از حاکمیت جمهوری اسلامی به شکست‌های پی‌درپی آن در عرصه‌های مختلف ایدئولوژیک، سیاست‌های داخلی و سیاست خارجی پرداخت و بر این نکته انگشت گذاشت که جمهوری اسلامی اولین شکست بزرگ و بن‌بست خود را هنگامی تجربه کرد که از همانند سازی رژیم‌های بنیادگرایی اسلامی و یا اسلام سیاسی در منطقه ناتوان ماند و شکست در جنگ ایران و عراق این ناتوانی را تبلور بخشید. گرچه جمهوری اسلامی توانست با الهام بخشیدن به جنبش‌های مذهبی در خاورمیانه و شمال آفریقا برای چندین سال تا حدودی به استحکام موقعیت خود دست زند، ولی هیچکدام از این جنبش‌ها نتوانستند در هیچ یک از کشورهای مزبور قدرت دولتی را به دست گیرند و حتی از اوجگیری و عروج بازماندند. تحت تاثیر این ناکامی و با توجه به تضعیف قدرت سیاسی-اقتصادی خود بعد از جنگ ایران و عراق، رژیم جمهوری اسلامی مجبور شد از اولین شعارهای خود به عنوان رژیم با الگوی حکومتی فراملی و نامتعارف، چشم‌پوشی نموده و به نرم‌های معمول دیپلماتیک با کشورهای مرتجع منطقه توسل جوید. از آن پس شعارهای پان‌اسلامیستی رژیم عمدتاً برای مصرف داخلی بکار رفته است. در این عرصه اما جمهوری اسلامی توانست شکست خود در جنگ ایران و عراق را با سرکوب خونین و حذف فیزیکی عناصر مترقی و مخالف از همه گرایش‌های جامعه جبران کرده و به حاکمیت خود در داخل ایران قوام بخشد. با وجود این دیری نپائید که با ظاهر شدن اولین ناکامی‌های اقتصادی در دوران به اصطلاح سازندگی بعد از جنگ و با تشدید نارضایتی در میان توده مردم، خود را با گرایش‌های تجدیدنظرطلبانه در ایدئولوژی رسمی و دولتی اسلام سیاسی در صفوف خودی مواجه یافت.

رفیق مدرسی سپس به این مسأله اشاره کرد که از آن زمان ما بتدریج ولی با آهنگی مداوم شاهد تقابل ارزش‌های سکولاریسم و ارزش‌های اسلام سیاسی در همه عرصه‌های زندگی هستیم که در آن هم در عرصه‌های نظری و ایدئولوژیک و هم در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی ارزش‌های اسلام سیاسی در مقابل ارزش‌های سکولاریسم به عقب‌نشینی مداوم دست زده و ناچار به تجدید نظر در بنیان‌های نظری خود شده است. بدیهی است که جمهوری اسلامی و ایدئولوگ‌های آن با طرح مفاهیمی مانند مردم‌سالاری دینی به تلاشی عبث پرداختند تا در این فرآیند گریز ناپذیر وقفه ایجاد کرده و از این طریق تداوم نظام جمهوری اسلامی را با مقداری تعدیل در جنبه‌های گوناگون سیاسی-نظری‌اش در مقابل امواج نارضایتی و بی‌زاری توده مردم تضمین نمایند. عروج خاتمی و حرکتی که نام جنبش ۲ خرداد به خود گرفت، چیزی به غیر از محصول سیاسی این تلاش یعنی تضمین تداوم رژیم اسلامی با مقداری جرح و تعدیل، نبود.

سخنران در این بخش تاکید کرد که حوادث چند ماه اخیر به وضوح تغییری کیفی را در اوضاع سیاسی ایران نشان می‌دهد که بارزترین نمود آن کاهش شدید نفوذ سیاسی اصلاح‌طلبی دولتی بر جنبش دانشجویی به طور خاص و نارضایتی و اعتراض مردم بطور عام می‌باشد. جنبش دانشجویان گرچه از لحاظ توان و ظرفیت‌هایش محدود بوده و نمی‌تواند در خود خطری مستقیم برای حاکمیت ایجاد نماید، با این وجود چه به لحاظ اعتبار معنوی و چه به خاطر اهمیتی که قشر روشنفکر به اصطلاح دینی در نظام جمهوری اسلامی دارد، گسست این جنبش از رفرمیسم دولتی با جهان بینی مردم‌سالاری در میان حامیان اصلی‌اش اهمیتی نه تنها سمبولیک دارد بلکه نشانه‌ای از شکست کامل بنیان‌های نظری و ارزشی حاکم در مقابل جنبش اعتراضی و ارزش‌های سکولار جامعه‌ای مدنی است. سخنران با اشاره به درآمدن جنبش مردم از چهارچوب تنگ اصلاح‌طلبی دولتی و بنیان‌های نظری آن، نتیجه‌گیری کرد که زبان جنبش اعتراضی نیز بیش از پیش به زبان اپوزیسیون سرنگونی‌خواه جمهوری اسلامی نزدیک شده و با طرح شعارهایی که مستقیماً تغییر ساختار سیاسی رژیم و استعفای خاتمی را خواستار بوده و با حمایت بیدریغ مردم از طرح چنین

شعارهائی، جنبش اعتراضی مردم علیه جمهوری اسلامی گام تعیین کننده و مهمی را به جلو برداشته و مسأله نظام سیاسی جانشین را عملاً در دستور کار جنبش قرار داده است.

سخنران این میحث در بخش دیگری از سخنانش به این نکته اشاره کرد که گرچه سرنگونی جمهوری اسلامی شرط لازم هرگونه تحول عمیق سیاسی در ایران است، ولی به خودی خود به معنی استقرار دموکراسی در ایران نیست. چه آن نیروهای کهنه ای که يك بار با قیام مردم ایران از صحنه سیاسی حذف شدند و چه آن دسته از نظریه پردازان مردم سالاری دینی که سعی خواهند کرد جایی برای نقش مذهب در حاکمیت و در عرصه زندگی عمومی مردم ایران باقی بگذارند و یا آن لیبرالیسم عاریتی که بی اعتقادی خود را به آزادی سیاسی مردم زیر کلی گویی های دهن پرکن در تمجید از دموکراسی پنهان می کنند، در فردای سرنگونی جمهوری اسلامی به مانع عمده ای در راه کسب آزادی مردم تبدیل خواهند شد. از همین رو گردآوردن نیروهای طرفدار آزادی واقعی حول خواست های مشخص دموکراتیک و مطالبات روشن برای دموکراتیزه کردن جامعه ایران اهمیت بسزائی نه تنها در استقرار دموکراسی در ایران بعد از جمهوری اسلامی بلکه از هم اکنون در تقویت مبارزه علیه این رژیم نیز دارد.

رفیق مدرسی سپس در تشریح پلاتفرم اتحاد برای دموکراسی در ایران که از جانب دفتر سیاسی به کنفرانس ارائه شده بود، تاکید کرد که این پلاتفرم آلترناتیوی در مقابل تلاش برای متحد کردن چپ ایران نیست و ضرورت ایجاد يك قطب چپ در ایران کماکان يك نیاز مبرم روز است. آن چه که باید در این جا مورد تاکید قرار گیرد اینست که نیروهای طرفدار سوسیالیسم در ایران و کلیه نیروهای طرفدار طبقه کارگر با توجه به اهمیت حیاتی که برای دموکراتیزه کردن جامعه ایران قائل هستند، بطور طبیعی می باید هسته اصلی و فعال چنین پلاتفرمی باشند.

در بخش دیگری از سخنان خود رفیق سیامک خاطر نشان کرد که اگر در دوره ای ایران خود مشوق و منبعی برای الهام بخشیدن و کمک به جنبش های بنیادگرایانه اسلامی در منطقه و در جهان بوده است، اکنون پس از نزدیک به دو دهه و نیم حاکمیت مذهبی در ایران و عواقب فاجعه بار آن برای جامعه و صدمات جبران ناپذیری که از این رهگذر بر مردم ایران و بخصوص نسل جوان آن آمده است، با تکیه بر بیزاری و نفرتی که مردم از حاکمیت مذهبی دارند، ایران می تواند بالقوه به پیشاهنگی برای جنبش مدنی و سکولار و پیشتاز جدایی مذهب از دولت، قانونگذاری و زندگی عمومی در تمام منطقه باشد. درک این نکته از جانب نیروهای آزادیخواه و بخصوص جریان سوسیالیستی و مترقی در ایران اهمیت بسیار دارد. هیچگاه زمینه به اندازه این دوران نه تنها برای سرنگونی جمهوری اسلامی بلکه برای پایان دادن به موقعیت اقتصادی و سیاسی ممتاز و مافوق اجتماعی قشر روحانیت در جامعه ایران و کوتاه کردن دست آن از بازی کردن نقش دولت در دولت که چندین قرن است مذهب رسمی با سلسله مراتب شبه دولتی روحانیت آن بر جامعه ایران تحمیل کرده است، مناسب نبوده است. تبعیض و ستمی که پیروان همه مذاهب از حاکمیت مذهبی کنونی کشیده اند و آذیت و آزاری که حتی پیروان مذهب رسمی نیز از این حاکمیت به خود دیده اند زمینه را پیش از بیش برای پشتیبانی توده ای از جدایی مذهب از دولت و محدود کردن مذهب به حوزه خصوصی زندگی فراهم کرده است. این فرصتی است که جریان مترقی و سوسیالیست ها در ایران نباید از دست بدهند و از هیچ کوششی برای متحد کردن همه نیروهای اجتماعی و گرایش های سیاسی دیگر به این منظور، نباید فروگذار نمایند.

در ادامه این میحث شرکت کنندگان در کنفرانس با شرکت فعال خود بسیاری نکات با ارزش را مطرح کردند و از جمله جنبه های گوناگون وضعیت سیاسی و مبارزاتی در ایران، تحولات منطقه در ماه های اخیر و تأثیرات آن بر ایران و کردستان، لزوم گسترش مخاطبان سیاسی کومه له در ایران و کردستان و به ویژه لزوم نشان دادن ابتکار عمل از طرف کومه له برای سرگرفتن تجمع نیروها و شخصیت های چپ، مترقی و آزادیخواه ایران، لزوم افزایش تلاش برای شناسایی بین المللی بیشتر جنبش مردم کردستان در ایران و خواست های آن، اهمیت طرح و تأکید گسترده تر فدرالیسم به عنوان یکی از ملزومات دموکراتیزه کردن ایران و تأمین حقوق خلق های ساکن آن را مورد بحث قرار دادند و با بررسی مشخص پلاتفرم ارائه شده، پیشنهادهای اصلاحی خود را مطرح کردند.

در بخش دوم دستور جلسه کنفرانس که سخنران اصلی آن رفیق عبدالله مهتدی بود، پلاتفرم پیشنهادی دفتر سیاسی برای تشکیل يك جبهه فراگیر در کردستان ایران، تشریح شده و آن ضرورت های سیاسی و اجتماعی که اکنون در کردستان چنین تلاشی را از جانب همه نیروهای طرفدار واقعی رفع ستم ملی از خلق کرد و استقرار دموکراسی در ایران و کردستان می طلبد، مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

رفیق عبدالله سخنرانی خود را به تشریح جنبه های گوناگون پلاتفرم کردستانی و مطلوبیت های آن اختصاص داد و مقدمات بر لزوم به رسمیت شناختن تنوع و پلورالیسم سیاسی و فرهنگی به عنوان یک واقعیت اجتماعی در کردستان و لزوم تدوین یک چهارچوب دموکراتیک برای تنظیم مناسبات بین این گرایش ها تأکید نمود و یادآوری کرد که این پلاتفرم از یک طرف خلق کرد و جنبش عادلانه آن را متحد و تقویت میکند و از طرف دیگر در خود کردستان مناسبات و ضوابط دموکراتیک و امروزی را تثبیت مینماید. به این اعتبار ایجاد یک جبهه کردستانی از نظر ما هم ناظر بر تقویت و تحکیم جنبش آزادیبخش مردم کردستان در راه کسب حقوق عادلانه ملی در ایران و هم معطوف به زمینه سازی برای تبدیل کردستان به یک جامعه مدنی و پیشرو میباشد. توافق بر سر یک پلاتفرم مشترک در راستای ایجاد یک چنین جبهه ای به یکی کردن شعارها و خواست های مردم کردستان در مقابل جمهوری اسلامی و هر حکومت مرکزی آتی کمک میکند، روحیه مبارزاتی توده ها را بالا میبرد، زمینه اصطکاکهای زیانبار نیروهای سیاسی در آینده را کاهش میدهد، اعتبار جنبش خلق کرد را در ایران افزایش میدهد و آن را از تأثیرگذاری بالاتری برخوردار میسازد و همچنین موقعیت بین المللی مسأله

کرد را نیز بهبود میبخشد. بنابراین باید به طور پیگیر و مستدل برای چنین جبهه ای کار کرد و همه احزاب و تشکل ها و شخصیت های دخیل و دلسوز و علاقمند را به مشارکت در ایجاد آن فراخوان داد. سخنران در عین حال تأکید نمود که تلاش برای ایجاد یک جبهه کردستانی به هیچ وجه نباید کار آگاهگرانه سیاسی و سازمانی مستقل سوسیالیستی کومه له را کمزنگ نماید و یا در حاشیه قرار دهد.

در این بخش نیز شرکت کنندگان در کنفرانس ضمن تأکید مجدد بر سیاست تلاش برای ایجاد یک جبهه کردستانی در ایران و تأیید اقدامات تاکنونی رهبری کومه له در این راستا، پیشنهادات سازنده ای در جهت پربار کردن بیشتر پلاتفرم مزبور ارائه دادند.

در بخش بعدی دستور جلسه و بعداز بررسی پیشنهادات اصلاحی روی هردو پلاتفرم، کنفرانس به اتفاق آراء هردو پلاتفرم را تصویب کرده و به دفتر سیاسی اختیار داد تا متن نهائی آنان را با توجه به اصلاحیه های پیشنهادی برای انتشار آماده نماید. علاوه بر این دو سند اصلی، کنفرانس هشتم کومه له پیام ها و فراخوان هایی را به تصویب رسانید که به زودی جزو اسناد کنفرانس منتشر خواهد شد.

در نشست پایانی، چند نفر از رفقا طی سخنرانی های کوتاهی برداشت های خود را از کنفرانس هشتم کومه له بیان کرده و به تأثیرات مثبت و سازنده این کنفرانس و مباحث آن در سیر آتی جنبش انقلابی اشاره کردند و در عین حال پیشنهادهایی را برای آینده فعالیت کومه له در این راستا به اطلاع شرکت کنندگان در کنفرانس رساندند و به ویژه روی فضای رفیقانه و پرشور و امیدبخشی که در این کنفرانس حاکم بود و دستاوردهای آن تأکید نمودند. به دنبال، سخنرانی اختتامیه از جانب رفیق عبدالله مهندی دبیرکل کومه له ایراد شد. رفیق عبدالله مهندی در سخنرانی خود، که متن آن برای آگاهی عموم انتشار خواهد یافت، جمع بندی کوتاهی از اوضاع سیاسی ارائه داده و یادآوری کرد که جامعه ایران در مقابل دوران جدیدی از حیات خود قرار دارد و یک بار دیگر همه جریان های سیاسی در مقابل فرصت ها و چالش های جدیدی قرار خواهند گرفت. وی با اشاره به بحران و فساد و بن بست داخلی و بین المللی جمهوری اسلامی و بی آیندگی آن، بر لزوم تشدید مبارزه برای برچیدن این نظام و ابراز پشتیبانی از جنبش های مردمی علیه این رژیم پای فشرد. رفیق عبدالله به ویژگی های کردستان و تاریخچه بیش از دو دهه ایستادگی و مبارزه سرسختانه خلق کرد در مقابل رژیم جمهوری اسلامی پرداخت و از سنت های پیشرو و دموکراتیک جنبش کردستان یاد کرد. وی همچنین به بالا رفتن چشمگیر خودآگاهی سیاسی و فرهنگی مردم و به نقش جنبش فرهنگی نوین کردستان در چند سال اخیر اشاره کرد. دبیرکل کومه له خاطر نشان کرد که کومه له به عنوان رهبر و سازمانده جنبش آزادیبخش خلق کرد، به عنوان بخشی از اپوزیسیون انقلابی، سرنگونی خواه و آزادیخواه ایران و به عنوان بخشی از جریان چپ و سوسیالیست در ایران با وظایف سنگین و خطیر، با باز شدن عرصه ها و ابعاد جدیدی از فعالیت و در عین حال با چشم انداز دوره نوینی از گشایش و رونق روبه روست. وی یادآوری نمود که سیاست انقلابی کومه له بیش از پیش دارد با مبارزات و حرکات اجتماعی روزمره مردم جوش میخورد و در همین رابطه به لزوم تحرک و فعالیت هرچه بیشتر و نیز انسجام و یکدلی و وحدت صفوف کومه له به عنوان یکی از ملزومات پیشبرد این وظایف اشاره نمود. رفیق عبدالله مهندی از تلاش فعالان کومه له در داخل ایران ستایش و قدردانی کرد و اهمیت اساسی فعالیت های آن ها را یادآوری نمود. وی همچنین ضمن تأکید بر اهمیت تشکل های مردمی در سیر مبارزه توده ها در ایران و لزوم و اهمیت بزرگ سازمانیابی کارگران، دانشجویان، دانش آموزان، معلمان، زنان، نویسندگان و هنرمندان و نظیر این ها، از فعالان و پیشروان این اقشار خواست که تلاش های خود را برای تشکل های مردمی، در هر سطح ممکن، افزایش دهند. رفیق عبدالله مهندی در پایان سخنرانی خود به وظائف سنگین و در عین حال پرافتخاری که در پیش روی کومه له و ارگان ها و فعالان و کادرهای آن قرار دارد، اشاره کرد و از آن ها دعوت نمود که با استواری و امید به وظائف خود عمل کنند و برای آن ها در این راه آرزوی موفقیت نمود.

به این ترتیب کنفرانس هشتم کومه له پس از سه روز و نیم کار پربار با خواندن سرودهای انقلابی و در میان کف زدنیهای پرشور نمایندگان پایان گرفت.

کمیته مرکزی کومه له- سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

یازدهم مرداد ماه ۱۳۸۲، دوم اوت ۲۰۰۳

www.komala.org

email: komala1348@hotmail.com

komala Office in Sulaimania:

Tel: (0044704)3124711

Mobile: 00447077537465